odstopanja iz člena 4(2), prva alinea, Uredbe št. 1049/2001. Drugič, iz izpodbijanega sklepa ni mogoče jasno, analitično in nedvoumno razbrati elementov, zaradi katerih je Komisija štela, da je dostop FTI do končnega poročila škodljiv za ICIM, kaj šele rezultat tehtanja med zatrjevanimi poslovnimi interesi ICIM ter interesi njihovih poslovnih partnerjev, med njimi tožeče stranke, stopnjo zanesljivosti in verodostojnosti navedenih organov.

2. Drugi tožbeni razlog: napačni sklep glede prevladujočih javnih interesov in napačna razlaga ter uporaba člena 4(2) in drugih Uredbe št. 1049/2001.

— Izpodbijani sklep je treba razglasiti za ničen, ker je Komisija izključila, po eni strani, obstoj pretežno javnega interesa za objavo, po drugi strani pa obstoj drugih javnih interesov, ki imajo prednost pred interesom iz člena 4(2), prva alinea, Uredbe št. 1049/2001. Tožeča stranka meni, da naj temeljni pomen končnega poročila za sodno varstvo pred nacionalnimi sodišči ob kršitvi sodne prakse Komisija/EnBW ([3]) ne bi bil upoštevan, in naj ne bi bil upoštevan kot prevladujoč javni interes. V izpodbijanem sklepu je bilo v vsakem primeru napačno uporabljeno pravo tudi zato, ker interesi varstva konkurence in javnega zdravja niso bili upoštevani kot prevladujoči javni interesi.

3. Tretji tožbeni razlog: napačna razlaga in uporaba člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001.

— Nazadnje, Komisija ni pravilno ocenila možnosti odobritve delnega dostopa do končnega poročila in je s tem kršila načelo sorazmernosti. Upravno presojo s strani Komisije bi bilo mogoče počrniti, če se nanaša na občutljive in objektivno tajne podatke. Ni ovir za to, da se pripravi različico, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, končnega poročila, na podlagi katere je mogoče pridobiti zadostno razumevanje presoje ICIM, brez morebitnih (četudi malo verjetnih) poslovnih skrivnosti.

([1]) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 2001, str. 43)

([2]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 920/2013 z dne 24. septembra 2013 o imenovanju in nadzoru priglašenih organov iz Direktive Sveta 90/385/EGS o aktivnih medicinskih pripomočkih za vsaditev in Direktive Sveta 93/42/EGS o medicinskih pripomočkih. Besedilo velja za EGP.

([3]) Glej sodbo Sodišča z dne 27. Februarja 2014, Zadeva C-365/12 P, Komisija/EnBW, točka 107.

Tožba, vložena 14. decembra 2016 – HJ/EMA

(Zadeva T-881/16)

(2017/C 046/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: HJ (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za zdravila

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— toženi stranki naloži, da tožeči stranki plača simboličen znesek 1 EUR za utrpelo nepremoženjsko škodo;

— toženi stranki odredi, naj umakne memorandum z dne 22. julija 2015 in posledično odgovor tožeče stranke z dne 23. julija 2015 iz njenega osebnega spisa;

— po potrebi, razglasi ničnost odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb, z dne 21. marca 2016, s katero je bil zavrnjen odškodninski zahtevek, ki ga je tožeča stranka vložila 26. novembra 2015, in razglasi ničnost odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb, z dne 19. oktobra 2016, s katero je bil zavrnjen ugovor tožeče stranke z dne 20. junija 2016 zoper navedeno odločbo;

— toženi stranki naj naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam tožbeni razlog, s katerim zatrjuje, da so v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Evropske unije, in sicer nezakonitost očitanega ravnanja, dejanski nastanek škode in vzročna zveza med ravnanjem in uveljavljano škodo. Po mnenju tožeče stranke listine iz njenega osebnega spisa, ki naj bi bile dane v javnost in bile dostopne vsem uslužbencem Evropske agencije za zdravila v določenem obdobju, niso bile lojalno in dopustno obravnavane, temveč naj bi jih obdelovali za druge namene, kot so bili zbrani, ne da bi ta spremenjeni namen tožeča stranka izrecno dovolila. Razširjenje teh občutljivih podatkov bi zato ogrozilo integriteto tožeče stranke, saj bi s tem utrpela dejansko in gotovo nepremoženjsko škodo. Tožeča stranka meni, da je treba to škodo v celoti pripisati krivdnemu ravnanju Agencije.

Tožba, vložena 15. decembra 2016 – Sipral World/EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Zadeva T-882/16)

(2017/C 046/28)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sipral World, SL (Barcelona, Španija) (zastopnik: R. Almaraz Palmero, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Unije „DOLFINA“ – prijava znamke Unije št. 3 701 828

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. septembra 2016 v zadevi R 1897/2015-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo;